

YARGITAY 21. HUKUK DAİRESİ
T. 16.2.2006 E. 2005/10998 K. 2006/1271

İŞ KAZASI SONUCU MALULİYETİNDEN DOĞAN TAZMİNAT DAVASI
BEKLETİCİ SORUN - ÖNEL VERİLMESİ

ÖZET: Davacıya işveren ve Sosyal Sigortalar Kurumunu hasım göstermek suretiyle maluliyet oranının tespiti davası açmak üzere "önel vermek" ve "Tespit Davasını" bu dava için "Bekletici Sorun" yapmak gerekir.

Davacı, iş kazası sonucu maluliyetinden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesine karar verilmesini istemiştir. Öncelikle %24.2 meslekte güç kayıp oranının hangi tarihten itibaren geçerli olduğunun Yüksek Sağlık Kurulundan alınacak rapor sonucunda belirlemek, bu husus açıklığa kavuştuktan sonra davacıya Yüksek Sağlık Kurulunca belirlenen %24.2 meslekte güç kayıp oranı esas alınarak gelir bağlanması için Sosyal Sigortalar Kurumuna müracaatta bulunması için önel vermek, hüküm tarihine en yakın tarihte belli olan verilere göre hesaplanan peşin sermaye değerini Kurum'dan sormak ve bildirilen miktarı hüküm tarihine en yakın tarihte belli olan veriler nazara alınarak hesaplanan tazminattan indirmek ve kararda davacı yararına hükmedilen maddi tazminat miktarını geçmemek üzere karar verilmelidir.

Davacının isteminin SSK'ca kabul edilmemesi halinde SSK bu davada taraf olmadığından ve sürekli iş göremezlik oranının tespitine ilişkin verilecek karar Sosyal Sigortalar Kurumunun hak alanını etkileyeceğinden davacıya işveren ve Sosyal Sigortalar Kurumunu hasım göstermek suretiyle maluliyet oranının tespiti davası açmak üzere önel vermek, tespit davasını bu dava için bekletici sorun yaparak çıkacak sonucuna göre karar verilmelidir.

KARAR : Dava iş kazası sonucu beden güç kaybına uğrayan davacının maddi ve manevi zararının giderilmesi istemine ilişkindir.

Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından karşılanmayan zararın ödetilmesine ilişkin davalarda (tazminat davaları) öncelikle haksız, zenginleşmeyi ve mükerrer ödemeyi önlemek için Kurum tarafından sigortalıya bağlanan gelirin peşin sermaye değerinin tazminattan düşülmesi gerektiği Yargıtay'ın oturmuş ve yerleşmiş görüşlerindedir.

Diğer yandan, sigortalıya bağlanacak gelir ve hükmedilecek tazminatın miktarını doğrudan etkilemesi nedeniyle, işçide oluşan meslekte güç kayıp oranının hiçbir kuşku ve duraksamaya yer vermeksizin kesin olarak saptanması gerekir. 506 sayılı yasanın 19. maddesinde geçici iş göremezlik hali sonunda Kuruma ait veya kurumun sevk edeceği sağlık tesisleri sağlık kurulları tarafından verilecek raporlarda belirtilen arızalarına göre iş kazası sonucu meslekte kazanma gücünün en az %10 azalmış bulunduğu Kurumca tespit edilen sigortalıya sürekli iş göremezlik geliri bağlanacağı 31. maddesinde Kurumun sigortalıya bağlanacak gelirleri yapılan inceleme ve soruşturmalar sonunda ve gerekli belgelerin tamamlandığı tarihten itibaren en geç üç ay içinde tespit ederek ilgililere yazı ile bildireceği, ilgililerin bağlanan geliri bildiren yazıyı aldıktan sonra bir yıl içinde yetkili mahkemeye başvurarak Kurum kararına itirazda bulunabilecekleri, itirazın reddi hakkındaki mahkeme kararının kesinleşmesiyle Kurum kararının kesinleşmiş olacağı, 109. maddesinde de sigortalıların iş göremezlik hallerinin tespitinde, Kurum Sağlık tesisleri sağlık kurullarınca verilecek raporlar da belirtilen hastalık ve arızaların esas tutulacağı, Kurumca verilen karara ilgililer tarafından itiraz edilmesi halinde durumun Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulunca karara bağlanacağı bildirilmiştir.

Somut olayda iş kazasının 14.6.1996 gününde vuku bulduğu, SSK Sağlık Dairesince Bolu SSK Hastanesi'nin 14.06.1996 ve 25.03.1998 tarihli sağlık raporları esas alınarak maluliyet oranının %10.3 olduğuna karar verilip davacıya sürekli iş göremezlik geliri bağlandığı, ceza dosyası içinde olduğu bildirilen ancak bu dosyada bulunmayan Adli Tıp Kurumu 3. ihtisas Dairesince düzenlenen raporda davacıda %35 uzuv zaafı bildirildiğinden

mahkemece dosyanın Yüksek Salık Kurulu'na gönderilerek iş göremezlik oranının tespitinin istenmesi üzerine adı geçen Kurul 23.11.2001 tarihli 76/3198 sayılı Kararı ile SSK Ankara Hastanesi'nin 16.03.2001 tarihli raporu esas alınarak sürekli iş göremezlik oranının artma kaydıyla %24.2 olduğuna, kontrole gerek bulunmadığına karar verildiği, mahkemece hükme esas alınan hesap bilirkişi raporunda hesaplamanın olay tarihinden itibaren davanın %24.2 oranında sürekli iş göremezliğe uğradığının kabulüyle yapıp SSK'ca %10.3 sürekli iş göremezlik nedeniyle bağladığı gelirin bildirilen peşin sermaye değerinin düşülerek sonuca gidildiği görülmektedir. Dosyadaki belgelerden SSK'ca Yüksek Sağlık Kurulunca belirlenen %24.2 sürekli iş göremezlik oranına göre gelir bağlanmadığı gibi Yüksek Sağlık Kurulu raporunda belirlenen %24.2 meslekte güç kayıp oranının iş kazası tarihinden itibaren mi, Yüksek Sağlık Kurulu Raporu tarihinden mi yoksa Yüksek Sağlık Kurulu raporunda esas alınan SSK Ankara Hastanesi sağlık raporunun düzenlenme tarihinden itibaren mi geçerli olduğu konusunda bir açıklık bulunmadığı da anlaşılmaktadır.

Yapılacak iş; öncelikle %24.2 meslekte güç kayıp oranının hangi tarihten itibaren geçerli olduğunun Yüksek Sağlık Kurulundan alınacak rapor sonucunda belirlemek, bu husus açıklığa kavuştuktan sonra davacıya Yüksek Sağlık Kurulunca belirlenen %24.2 meslekte güç kayıp oranı esas alınarak gelir bağlanması için Sosyal Sigortalar Kurumuna müracaatta bulunması için önel vermek, hüküm tarihine en yakın tarihte belli olan verilere göre hesaplanan peşin sermaye değerini Kurum'dan sormak ve bildirilen miktarı hüküm tarihine en yakın tarihte belli olan veriler nazara alınarak hesaplanan tazminattan indirmek ve 27.06.2005 tarihli kararda davacı yararına hükmedilen maddi tazminat miktarını geçmemek üzere karar vermektedir.

Davacının isteminin SSK'ca kabul edilmemesi halinde SSK bu davada taraf olmadığından ve sürekli iş göremezlik oranının tespitine ilişkin verilecek karar Sosyal Sigortalar Kurumunun hak alanını etkileyeceğinden davacıya işveren ve Sosyal Sigortalar Kurumunu hasım göstermek suretiyle maluliyet oranının tespiti davası açmak üzere önel vermek, tespit davasını bu dava için bekletici sorun yaparak çıkacak sonucuna göre karar vermektir.

Mahkemece açıklanan doğrultuda işlem yapılmaksızın Sosyal Sigortalar Kurumunun taraf olmadığı tazminat istemli bu davada maluliyet oranının olay tarihinden itibaren %24.2 olduğunun kabulüyle ve %10.3 oranına göre bağlanan aylığın peşin sermaye değeri düşülmek suretiyle sonuca gidilmiş olası usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, davalıların bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ : Hükümün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA, bozma nedenine göre davalıların diğer temyiz itirazlarının incelenmesine şimdilik yer olmadığına, temyiz harcının istek halinde davalılara iadesine, 16.02.2006 gününde oybirliği ile karar verildi.

YARGITAY 21. HUKUK DAİRESİ
T. 18.7.2011 E. 2010/11036 K. 2011/6410

İŞ KAZASI SONUCU MALULİYET
SÜREKLİ İŞ GÖREMEZLİK ORANI
RAPORLAR ARASINDA ÇELİŞKİNİN GİDERİLMESİ YÖNTEMİ

ÖZET: Davacı, iş kazası sonucu maluliyetinden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesine karar verilmesini istemiştir. Adli Tıp 3. İhtisas Kurulundan alınacak rapor ile Yüksek Sağlık Kurulu Kararı arasında sürekli iş göremezlik oranına yönelik görüş ayrılığı bulunduğu takdirde çelişkinin giderilmesi için dosyanın Adli Tıp Genel Kurulu'na gönderilerek çıkacak sonuca göre karar verilmesi gerekir.

Olayın Kurumca iş kazası kabul edilmesi sebebiyle davacının gelir bağlanması amacıyla Kurumu başvurusu, sürekli iş göremezlik oranını belirleyen Kurum kararı veya rapor olup olmadığını sormak, varsa gelir bağlama kararı ile sürekli iş göremezlik oranını belirleyen tüm karar ve raporları istemek, sürekli iş göremezlik oranına itiraz edilmesi halinde yukarıda yazılı prosedür doğrultusunda inceleme yapılarak davacıda oluşan sürekli iş göremezlik oranını kesin olarak belirlemek, davacının maddi tazminat istemiyle açtığı bir dava varsa dosyayı getirmek ve sonucuna göre karar vermektir.

KARAR : Dava, iş kazasına uğrayan davacının manevi zararlarının giderilmesi istemine ilişkindir. Mahkeme, manevi tazminat isteminin kısmen kabulüyle 80.000,00 TL manevi tazminatın olay tarihi olan 11.12.2007 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalılardan alınarak davacıya verilmesine, hüküm altına alınan manevi tazminatın 30.000,00 TL'lik kısmından B... Tekstil San ve Tic. Ltd. Şti'nin, 50.000,00 TL'lik kısmından Osman Güvendik'in sorumlu tutulmasına karar vermiştir.

Tazminat davalarında işçide oluşan meslekte güç kayıp oranının hiçbir kuşku ve duraksamaya yer vermeksizin kesin olarak saptanması gerekir.

Bu yönüyle davanın yasal dayanağı 5510 Sayılı Kanunun [19.](#) maddesidir. Anılan maddeye göre iş kazası veya meslek hastalığı sonucu oluşan hastalık ve özürlü sebebiyle Kurumca yetkilendirilen sağlık hizmeti sunucularının sağlık kurulları tarafından verilen raporlara istinaden Kurum sağlık kurulunca meslekte kazanma gücü en az %10 oranında azalmış bulunduğu tespit edilen sigortalının sürekli iş göremezlik gelirin'e hak kazanacağı bildirilmiştir.

Somut olayda, 11.12.2007 tarihinde asma tavan montajı yaptığı esnada iskeleden düşerek hayati tehlike geçirecek biçimde yaralanan davacının vücudunda kemik kırıkları olduğu, 2022 Sayılı Yasa'dan yararlanması amacıyla düzenlenen Kahramanmaraş Devlet Hastanesinin 10.7.2008 tarihli sağlık kurulu raporuna göre davacıda % 92 oranında sakatlık olduğu, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesinin 1.3.2010 tarihli sağlık kurulu raporuna göre davacının bu haliyle çalışarak hayatını kazanamayacağı ve sürekli olarak bakım ve desteğe muhtaç olduğunun bildirildiği, olayın Kurum tarafından iş kazası kabul edildiği, iş kazası sonucu davacıda oluşan meslekte güç kayıp oranının S.G.K.Başkanlığınca saptandığına ilişkin dosyada bir belgenin bulunmadığı mahkemece dosyada bulunan tıbbi raporlar esas alınarak davanın sonuçlandırıldığı anlaşılmaktadır.

Bu yönüyle davanın yasal dayanağı 5510 Sayılı Kanunun [95.](#) maddesidir. Anılan maddeye göre "... Bu Kanun gereğince, yurt dışında tedavi için yapılacak sevkler'e, çalışma gücü kaybı, geçici iş göremezlik ödeneklerinin verilmesine ilişkin raporlar ile iş kazası ve meslek hastalığı sonucu meslekte kazanma gücü veya çalışma gücü kaybına esas teşkil edecek sağlık kurulu raporlarının usul ve esaslarını, bu raporları vermeye yetkili sağlık hizmeti sunucularının sahip olması gereken kriterleri belirlemeye, usulüne uygun olmayan sağlık kurulu raporu ve dayanağı tıbbi belgeleri düzenleyen sağlık hizmet sunucusuna iade edecek belirlenen bilgileri içerecek şekilde yeniden düzenlenmesini istemeye Kurum yetkilidir. Usulüne uygun sağlık kurulu raporu ve dayanağı tıbbi belgeler ile gerekli diğer belgelerin

incelenmesiyle; yurt dışında tedavi için yapılacak şevklere, vazife malullük derecesini, iş kazası veya meslek hastalığı sonucu tespit edilen meslekte kazanma gücünün kaybına veya meslekte kazanma gücünün kaybı derecelerine ilişkin usulüne uygun düzenlenmiş sağlık kurulu raporları ve diğer belgelere istinaden Kurumca verilen karara ilgililerin itirazı halinde, durum Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulunca karara bağlanır."

Kural olarak Yüksek Sağlık Kurulunca verilen karar Sosyal Güvenlik Kurumunu bağlayıcı nitelikte ise de diğer ilgililer yönünden bir bağlayıcılığı olmadığından Yüksek Sağlık Kurulu Kararına itiraz edilmesi halinde inceleme Adli Tıp Kurumu aracılığıyla yaptırılmalıdır. Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu'nun 28.6.1976 günlü, 1976/6-4 Sayılı Kararı da bu yöndedir.

Adli Tıp 3. İhtisas Kurulundan alınacak rapor ile Yüksek Sağlık Kurulu Kararı arasında sürekli iş göremezlik oranına yönelik görüş ayrılığı bulunduğu takdirde çelişkinin giderilmesi için dosyanın Adli Tıp Genel Kurulu'na gönderilerek çıkacak sonuca göre karar verilmesi gerekir.

Yapılacak iş; olayın Kurumca iş kazası kabul edilmesi sebebiyle davacının gelir bağlanması amacıyla Kurumu başvurusu, sürekli iş göremezlik oranını belirleyen Kurum kararı veya rapor olup olmadığını sormak, varsa gelir bağlama kararı ile sürekli iş göremezlik oranını belirleyen tüm karar ve raporları istemek, sürekli iş göremezlik oranına itiraz edilmesi halinde yukarıda yazılı prosedür doğrultusunda inceleme yapılarak davacıda oluşan sürekli iş göremezlik oranını kesin olarak belirlemek, davacının maddi tazminat istemiyle açtığı bir dava varsa dosyayı getirmek ve sonucuna göre karar vermektir.

Mahkemece bu maddi ve hukuki olgular nazara alınmaksızın, davacıda oluşan sürekli iş göremezlik oranı belirlenmeden dosyadaki tıbbi raporlar esas alınarak karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir. O halde tarafların bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ: Hükmün yukarıda açıklanan sebeplerle BOZULMASINA, bozma nedenlerine göre tarafların diğer temyiz itirazlarının incelenmesine şimdilik yer olmadığına, temyiz harcının istenmesi halinde ilgililerine iadesine, 18.7.2011 gününde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY 21. HUKUK DAİRESİ
T. 20.2.2003 E. 2003/879 K. 2003/1163

İŞ KAZASI SONUCU MALULİYET
RAPORLAR ARASINDA ÇELİŞKİ

ÖZET : Maluliyetin tesbitine ilişkin ilamı infaz edecek Kurum'un, Sosyal Sigortalar Kurumu olduğu tartışmasızdır. Bu nedenle, uyuşmazlığın doğrudan Sosyal Sigortalar Kurumu'nun hak alanını da ilgilendirdiği söz götürmez. Bu bakımdan, bu tür uyuşmazlıkta, davanın yönteminde Sosyal Sigortalar Kurumu'na da yöneltmesinde yasal zorunluluk olduğu açık-seçiktir.

Davacının maluliyet oranı Sosyal Sigortalar Yüksek Sağlık Kurulu'nun 17.4.1998 tarihli raporunda % 37,2 Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulu'nun 23.10.2000 tarihli raporunda ise de %39,2 olarak belirlenmiştir. Söz konusu raporlar arasındaki açık çelişkinin, 506 sayılı Yasa'nın 109.maddesindeki prosedür işletilerek, Adli Tıp Kurumu Genel Meclisi'nden (Üst kurul) rapor alınmak suretiyle giderilmesi gerekirken eksik inceleme ile yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

KARAR : Dava, nitelikçe iş kazası sonucu uğranılan beden gücü kaybı nedeniyle maddi ve manevi tazminat istemine ilişkindir. Mahkemece, davacının davalı işverene ait işyerinde geçirdiği kaza sonucunda % 39,2 oranında malül kaldığı kabul edilerek hüküm kurulmuş ise de bu sonuç usul ve yasaya uygun değildir.

Gerçekten, davacının kesin maluliyet oranı tesbit edilmeden sonuca gidildiği ortadadır. Davacının maluliyet oranı Sosyal Sigortalar Yüksek Sağlık Kurulu'nun 17.4.1998 tarihli raporunda % 37,2 Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Kurulu'nun 23.10.2000 tarihli raporunda ise de %39,2 olarak belirlenmiştir. Söz konusu raporlar arasındaki açık çelişkinin, 506 sayılı Yasa'nın109.maddesindeki prosedür işletilerek, Adli Tıp Kurumu Genel Meclisi'nden (Üst kurul) rapor alınmak suretiyle giderilmesi gerekirken eksik inceleme ile yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

Öte yandan, bu tür maluliyet tesbitinden amaç aynı zamanda 506 sayılı Yasa'nın 19 ve devamı maddelerinden yararlanmaya yönelik olduğu açıktır. Başka bir anlatımla, maluliyetin tesbitine ilişkin ilamı infaz edecek Kurum'un, Sosyal Sigortalar Kurumu olduğu tartışmasızdır. Bu nedenle, uyuşmazlığın doğrudan Sosyal Sigortalar Kurumu'nun hak alanını da ilgilendirdiği söz götürmez. Bu bakımdan, bu tür uyuşmazlıkta, davanın yönteminde Sosyal Sigortalar Kurumu'nada yöneltmesinde yasal zorunluluk olduğu açık-seçiktir. Oysa açıklanan doğrultuda işlem yapılmaksızın salt işveren huzuru ile davanın görülüp sonuçlandırıldığı dosya içeriğinden anlaşılmaktadır.

Tarafların hal ve mevkiine, olayın oluşuna ve özellikle olay tarihinden itibaren yürütülecek yasal faiz ile birlikte hükmedilen tazminat miktarına göre olayda Borçlar Kanunu'nun 43.maddesinin uygulanması gerekirken yasal olmayan gerekçelerle uygulanmaması da isabetsizdir.

Yapılacak iş, uyuşmazlığın niteliği gözönünde tutularak davayı yönteminde, Sosyal Sigortalar Kurumu'nada yöneltmek, bu yönde Kurum'un ileri sürdüğü delilleri toplamak, 506 sayılı Yasa'nın 109.maddesinin öngördüğü prosedür çerçevesinde maluliyet oranını kesinleştirmek, maddi tazminattan Borçlar Kanunu'nun 43. maddesi gereğince hakkaniyete uygun bir indirim yapmaktan ibarettir.

O halde, tarafların bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ : Hükümün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA, temyiz harcının istek halinde temyiz edenlere iadesine, 20.2.2003 gününde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY 21. HUKUK DAİRESİ
T. 15.6.2010 E. 2009/10279 K. 2010/6930

İŞ KAZASI SONUCU MALULİYET ORANININ TESPİTİ
ADLİ TIP KURUMU GENEL KURULU RAPORU

ÖZET : Davacı, geçirmiş olduğu iş kazası sonucu maluliyet oranının tespitine karar verilmesini istemiştir. Yapılacak iş; 5510 Sayılı Yasanın 95. maddesinde öngörülün prosedür uyarınca Adli Tıp Kurumu Genel Kurulu'ndan itirazın değerlendirilmesini sağlamak ve Adli Tıp 3. İhtisas Kurulu'nun raporuyla, S.S.K Yüksek Sağlık Kurulu'nun kararı arasındaki çelişkileri gidermek suretiyle, davacının maluliyet oranını hiç bir kuşku ve duraksamaya yer vermeyecek şekilde belirlemek ve sonucuna göre karar vermektir ibarettir.

KARAR : Dava, davacının geçirmiş olduğu iş kazası sonucu maluliyetinin tespiti istemine ilişkindir. Mahkemece, davacının geçirmiş olduğu iş kazası sonucu % 9,3 oranında maluliyeti bulunduğu tespitine karar verilmiştir.

Bu yönüyle davanın yasal dayanağı 5510 Sayılı Yasanın 95. maddesidir. Anılan maddeye göre, “Bu kanun gereğince, yurt dışında tedavi için yapılacak şevklere, çalışma gücü kaybı, geçici iş göremezlik ödeneklerinin verilmesine ilişkin raporlar ile iş kazası ve meslek hastalığı sonucu meslekte kazanma gücü veya çalışma gücü kaybına esas teşkil edecek sağlık kurulu raporlarının usul ve esaslarını, bu raporları vermeye yetkili sağlık hizmeti sunucularının sahip olması gereken kriterleri belirlemeye, usulüne uygun olmayan sağlık kurulu raporu ve dayanağı tıbbi belgeleri düzenleyen sağlık hizmet sunucusuna iade edecek belirlenen bilgileri içerecek şekilde yeniden düzenlenmesini istemeye kurum yetkilidir. Usulüne uygun sağlık kurulu raporu ve dayanağı tıbbî belgeler ile gerekli diğer belgelerin incelenmesiyle; yurt dışında tedavi için yapılacak şevklere, vazife malullük derecesini, iş kazası veya meslek hastalığı sonucu tespit edilen meslekte kazanma gücünün kaybına veya meslekte kazanma gücünün kaybı derecelerine ilişkin usulüne uygun düzenlenmiş sağlık kurulu raporları ve diğer belgelere istinaden kurumca verilen karara ilgililerin itirazı halinde, durum Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu'nca karara bağlanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Sağlık Bakanlığı ile kurumun birlikte çıkaracağı yönetmelikle düzenlenir. Bu yasal düzenleme gereğince düzenlenen Sosyal Sigorta İşlemleri Yönetmeliği'nin 55. maddesine göre sigortalının malullük durumunun kurumca yetkilendirilen sağlık sunucularının sağlık kurulunca usulüne uygun düzenlenecek raporların kurum sağlık kurulunca incelenmesi sonucu çalışma gücü ve meslekte kazanma gücü kaybı oranı tespit işlemleri yönetmeliğinde belirlenen usul ve esaslara göre tespit edileceği, anılan yönetmeliğin 5. maddesinde sigortalı ve hak sahiplerinin çalışma gücü oranlarının a) Sağlık Bakanlığı eğitim ve araştırma hastaneleri, b) Devlet Üniversitesi, c) Türk Silahlı Kuvvetleri'ne bağlı asker hastaneleri, ç) sigortalıların ikamet ettikleri illerde (a), (b), (c) bentlerinde belirtilen hastanelerin bulunmaması durumunda Sağlık Bakanlığı tam teşekküllü hastanelerin yetkili olduğu, bildirilmiş, Sosyal Sigorta İşlemleri Yönetmeliği'nin 56. maddesinde ise kurum sağlık kurulunca verilen karara karşı yapılan itirazların Yüksek Sağlık Kurulu'nca inceleneceği bildirilmiştir.

Kural olarak Yüksek Sağlık Kurulu'nca verilen karar Sosyal Güvenlik Kurumu'nu bağlayıcı nitelikte ise de diğer ilgililer yönünden bir bağlayıcılığı olmadığından Yüksek Sağlık Kurulu kararına itiraz edilmesi halinde inceleme Adli Tıp Kurumu giderek Adli Tıp Kurumu Genel Kurulu aracılığıyla yaptırılmalıdır. Yargıtay içtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu'nun 28.06.1976 günlü, 1976/6-4 sayılı kararı da bu yöndedir.

Somut olayda mahkemece, iş kazası nedeniyle oluşan maluliyetin tespiti yönünden açıklanan doğrultuda işlem yapılmadığı dosya içeriğinden anlaşılmaktadır.

Dosyadaki kayıt ve belgelerden; davacının 15.04.2005 tarihinde istif halinde orman ürünlerinin üzerine devrilmesi sonucu yaralandığı, Sağlık Bakanlığı Göztepe Hastanesi'nin 21.07.2006 tarihli Sağlık Kurulu raporuna göre “sol el 5. parmak proksimal falans kırığı sol radius distal uç kırığı sol el bileği fleksiyon 65, sol el 5. parmak PIP ekleme fleksiyon 60

derece” olduğu, kurum sürekli iş göremezlik tespit kararında maluliyetin E cetveline göre % 1,3 kabul edildiği, S.S.K Yüksek Sağlık Kurulu'nun 12.06.2007 tarih ve 46/3418 sayılı kararında; sigortalının iş kazası sonucu maluliyetinin % 1,3 olup, kontrol muayenesinin gerekmediği ve yardıma muhtaç olmadığı, kurumun 18.07.2007 tarihli cevabında maluliyet oranında değişiklik yapılmadığı, Adli Tıp 3. İhtisas Kurulu'nun 19.09.2009 tarih ve 7121 sayılı raporunda; davacının maruz kaldığı iş kazası sonucu maluliyetinin yaşına göre % 9,3 oranında bulunduğu mütalaa edilmiştir.

Yapılacak iş; 5510 Sayılı Yasanın [95.](#) maddesinde öngörölün prosedür uyarınca Adli Tıp Kurumu Genel Kurulu'ndan itirazın değerlendirilmesini sağlamak ve Adli Tıp 3. İhtisas Kurulu'nun 19.09.2009 tarih ve 7121 sayılı raporuyla, S.S.K Yüksek Sağlık Kurulu'nun 12.06.2007 tarih ve 46/3418 sayılı kararı arasındaki çelişkileri gidermek suretiyle, davacının maluliyet oranını hiç bir kuşku ve duraksamaya yer vermeyecek şekilde belirlemek ve sonucuna göre karar vermekten ibarettir.

Mahkemece bu maddi ve hukuki olgular dikkate alınmadan yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

O halde, davalı kurumun bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ : Hükümün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA, 15.06.2010 gününde oybirliği ile karar verildi.

www.TazminatHukuku.com